

A HUN-REN BLKI kutatóinak vezetésével készült tanulmány jó alapul szolgálhat a folyók és árterek fenntartható kezelésének tervezéséhez

A nagy folyók árterületei a Föld legveszélyeztetettebb ökoszisztémái közé tartoznak, és használatuk a jövőben várhatóan tovább növekszik. Megőrzésükhöz vagy helyreállításukhoz fontos megismerni, hogy miként alakultak át az emberi tájhasználat hatására. A HUN-REN Balatoni Limnológiai Kutatóintézet (HUN-REN BLKI) kutatói a Duna-Dráva Nemzeti Park munkatársaival közösen részletesen feltárták, hogy miként alakult át drasztikusan a táj használata a folyószabályozások miatt az elmúlt négy évszázadban a Duna egyik legnagyobb megmaradt árterén, a Gemenc, Béda-Karapanca tájegységekben. A Víz tudományi és Vízbiztonsági Nemzeti Laboratórium és az Európai Unió által támogatott MERLIN projekt keretében elkészült [tanulmány](#) a rangos *Landscape and Urban Planning* című szaklapban jelent meg.

A legjelentősebb átalakítást a Duna fő ágának a folyó legnagyobb mellékágába való elterelése, valamint számos kanyarulat átvágása és a nagy vízvezető csatornák létrehozása jelentette, ami a vizes-mocsaras élőhelyeket mezőgazdasági művelésre alkalmassá tette. A vizes élőhelyek összterülete ezen időszak alatt ötödére csökkent, és jelentősen változott a folyami-ártéri élőhelytípusok nagysága és összetétele is. A jelenlegi földhasználat elemzése azt mutatta, hogy a természetvédelmi oltalom alatt álló területek kevésbé kitéttek az emberi hatásoknak, és a nem védett területekhez képest itt jobbak a lehetőségek a vízi biológiai sokféleség fenntartására. Bár a kutatók igazolták, hogy a védett területen még minden ártéri élőhelytípus megtalálható, és számos víztest bír jelentős természeti értékkel, rámutattak arra is, hogy a múltbeli átalakítások és a jelen tájhasznosítás korlátozza a megőrzési és helyreállítási lehetőségeket.

A Duna medrének süllyedése és a mellékágrendszer feltöltődési folyamatai miatt szükséges, de nem elégséges egy-egy mellékág helyreállítása vagy kotrása. Egy átfogó, a teljes alsó-magyarországi ártéri rendszert érintő restaurációs terv készítésére van szükség a folyami élőhelyek és biológiai sokféleségük hosszú távú megőrzéséhez.

A tanulmány megmutatja, hogy a történeti és a jelenkori tájhasználati adatok együttes elemzése jó alapot adhat a folyók és árterek fenntartható kezelésének tervezésében.

Sajtókapcsolat:

- Hencz Éva, kommunikációs igazgató
- +36 30 155 1803
- media@hun-ren.hu

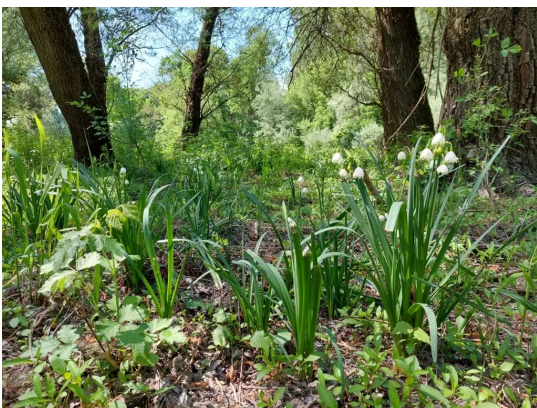
© Fotó: Erős Tibor
A Bezerédi-mellékág a Duna egyik értékes Mohácshoz közeli mellékága, melynek restaurációját nemrégiben valósította meg a Duna-Dráva Nemzeti Park.

© Fotó: Erős Tibor
A horgászok által közkedvelt Szeremlei-Sugovica-mellékág erősen feltöltődött, restaurációja időszerű.

© Fotó: Erős Tibor
A Szabadság-szigethez tartozó Duna-mellékág az egyik legszelebb újjáélesztett mellékág a magyarországi Alsó-Dunán, melynek restaurációja a WWF Magyarország szervezésében egy LIFE+ pályázatból valósult meg.

© Fotó: Erős Tibor
A vízfolyások és holtmedrek restaurációja mellett az ártéri erdők természetes növény- és állatvilágának megőrzése is kiemelt fontosságú.

Eredeti tartalom: HUN-REN Magyar Kutatási Hálózat

Továbbította: Helló Sajtó! Üzleti Sajtószolgálat

Ez a sajtóközlemény a következő linken érhető el:

<https://hellosajto.hu/7828/a-hun-ren-blki-kutatoinak-vezetesevel-keszult-tanulmany-jo-alapul-szolgalhat-a-folyok-es-artereik-fenntarthato-kezelesenek-tervezesehez/>